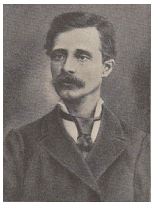

Ти што ќе стоиш на Газибаба,
потомче — чуј!
Одовде и јас сум Скопје го гледал,
А денот беше пролетен, од тие
Кога во меко единство се плетат
Свежите линии на крововите
И сека топола е — зелен водоскок.

Со поглед малце премрежен сум бил
(Одошто — молчам)
Но видовит и јасен.
И знај:
Јас сетив дека овој повик мој
Е најсмел заграб во иднината,
Со твојот дух е преграб, јас би рекол,
И како остра секавица сече
Век по век тој,
И вика, клика, рика:
Мисли на мене!

ВЕЗИЛКА — 1955

ГРИГОР ПРЛИЧЕВ